

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(v)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਟ ਫ਼ੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(v)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਨੋਂ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਸਤੀ ਸੰਮਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਛੁਕ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XVI ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 9 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਕੇ ਐਸ ਭੱਲਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4381

13 ਸਤੰਬਰ 1988

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ. 226— ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXIV)- ਐੱਸ. 87(1) (a)(b), 120, 121, 122 ਅਤੇ 142— ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ —ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਵਾਲ—ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ—ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਐੱਸ. 142 ਦੇ ਤਹਿਤ— ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧੀਵਤ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 3,000 ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਸੀ। ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ

ਐਕਟ, ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਪੈਰਾ 6, 7 ਅਤੇ 8)।

ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

- (i) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
 - (ii) ਕਿ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 - (U) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
- ਅਗਸਤ, 1985 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 374 ਗੁਰਦੁਆਰੇ datdd 14 ਅਗਸਤ, 1985 ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (b) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਿਖਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਪੀ. 1) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ ਪਡੋਟਸ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਉਕਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਐਸ.ਮਾਂਗਟ।

ਰਾਜ ਲਈ ਡੀ.ਏ.ਜੀ.

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਜੀ.ਐਸ.ਡੋਡ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟਿੱਲਾ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ, ਸ਼ਕਰਗੰਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 88(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, - ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 1979 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ, 5. ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਅਗਸਤ, 1985 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) 14 ਅਗਸਤ, 1985 ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪ1 ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਧਾਰਾ 88 (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 87 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ 3 ਤੋਂ 7 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। (1) (ਏ) ਐਕਟ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਚਾਰਜ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਣ 9 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। 1985. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ Annexure P1 ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P1 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ। 3000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਨਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P1, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬੋਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SGPC/ਬੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੂਨ 1984 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ - ਕਮੇਟੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। 3000. ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ 7 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P1 ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1985 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਪਿਛਲੀ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। 3000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ; ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ SGPC/ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 3000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਹੈ? 3000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸੇ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੈ। 3000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ, ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ SGPC/ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ।

(6) ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀ। 3000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਹੁਣ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਆਡਿਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਡਿਟ ਹਰ ਸਾਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧੀਵਤ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਲਾਨਾ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 3000. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 'ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 7, ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

(7) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ

ਟੈਕਨਾਲੋਜੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਸਟਾਈਲ, ਭਿਵਾਨੀ ਬਨਾਮ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ। ਰੋਹਤਕ
ਅਤੇ ਹੋਰ (ਕੇ. ਐੱਸ. ਭੱਲਾ, ਜੇ.)

ਕੇਸ ਜੋ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਸੀ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਜਭਾਰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) Actdis1adequateLIeno JSlo ਦਾ The.€remedyeunderti section c1423 ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਰਣਾ ਨਿਰਣੇ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਕੋਐਸ ਭੱਲਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਟੈਕਨਾਲੋਜੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਸਟਾਈਲ, ਭਿਵਾਨੀ,
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

CWP ਨੰ. 4314.

ਸਤੰਬਰ 27, 1988

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1947) - ਐੱਸ. 2(ਬੀ), 10, 20(3) ਅਤੇ 17-ਏ — ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਕੋਰਟੀ) ਨਿਯਮ। 1957- ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 22 ਅਤੇ 24— ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ— ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ— ਕੀ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ — ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ— ਕੀ ਐੱਸ. 2(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕ ਐਕਸਕ੍ਰੈਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ — ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ— ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ - ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਏਵਾਰਡ— ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਫੀਲਡ, ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਸਰਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।